

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.613 van 24 maart 2015
in de zaak A. 206.718/X-15.928.**

In zake : 1. Omer LEMMENS
 2. Jan LEMMENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Rudi Beeken
 kantoor houdend te 3390 Tielt-Winge
 Kraasbeekstraat 41
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de KERKFABRIEK SINT-LAURENTIUS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Van Der Velpen
kantoor houdend te 3290 Diest
Commissaris Neyskenslaan 118/B01
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 oktober 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de kerkraad van de kerkfabriek Sint-Laurentius van 7 oktober 2009 om de openbare verhuring van 30a 90ca landbouwgrond gelegen “Bonnekensbosch” te Bekkevoort met ingang van 1 december 2009 toe te wijzen aan T. V.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

De verzoekers hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2014.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Rudi Beeken, die verschijnt voor de verzoekers, en advocaat Jill Marx, die *loco* advocaat Stefaan Van Der Velpen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 25 maart 2009 overlijdt G. Lemmens, vader van de verzoekers, die van de verwerende partij 30a 90ca landbouwgrond, gelegen “Bonnekensbosch” te Bekkevoort, pacht.

Met een aangetekend verzonden brief van 14 mei 2009 wordt aan de “Erfgenamen van wijlen Gustaaf Lemmens” meegedeeld dat de pacht wordt opgeheven en dat de landbouwgrond enkel voort kan bewerkt worden als er een erfgenaam is in rechtstreekse lijn die in hoofdberoep landbouwer is, zo niet “zal de kerkraad de vrijgekomen grond in een openbare verpachting brengen”. Gevraagd wordt dat de erfgenaam die landbouwer is in hoofdberoep zich kenbaar maakt en uiterlijk op 2 juni 2009 de bewijsstukken opstuurt.

De kerkraad stelt op 3 juni 2009 vast dat geen bewijsstukken van landbouwer in hoofdberoep aan de kerkfabriek zijn toegestuurd. Hij beslist de procedure tot openbare verhuring te starten.

Het “lastenboek” wordt door de kerkraad goedgekeurd op 26 augustus 2009.

Met de bestreden beslissing van 7 oktober 2009 wijst de kerkraad de verhuring met ingang van 1 december 2009 toe aan T. V., die de enige bieder is.

Met een aangetekend verzonden brief van 14 oktober 2009 wordt de “erfgenamen van wijlen Gustaaf Lemmens” ter kennis gebracht dat beslist is de verhuring van de landbouwgrond aan T. V. toe te wijzen. Gevraagd wordt de omheining op de betrokken grond te verwijderen.

Met brieven van 12 februari 2010, weer aangetekend verzonden, wordt aan de erfgenamen, inbegrepen de verzoekers, nog eens individueel hetzelfde meegedeeld.

Door de kerkfabriek en T. V. in verzoening opgeroepen voor de vrederechter van het kanton Diest, blijven onder anderen de verzoekers op 27 mei 2010 afwezig, zodat “er niet tot een minnelijke schikking [kan] worden gekomen”.

Op 21 juni 2010 dagvaarden de kerkfabriek en T. V. onder anderen de verzoekers voor de vrederechter van het kanton Diest om onder meer te horen zeggen voor recht dat zij de landbouwgrond te Bekkevoort onmiddellijk moeten vrijgeven ten behoeve van T. V. In zijn vonnis van 16 april 2012 veroordeelt de vrederechter hen ook effectief tot de vrijgave van het bedoeld perceel.

Na betekening van het vonnis, stellen de verzoekers er beroep tegen in met een verzoekschrift dat zij op 29 juni 2012 neerleggen bij de rechtbank van eerste aanleg te Leuven.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van de partijen

4. Het beroep is volgens de verwerende partij, in de memorie van antwoord, manifest laattijdig. De bestreden beslissing werd aan de verzoekers betekend op 14 oktober 2009 en sindsdien zijn meer dan drie jaar verstreken.

5. Wat de verzoekers betreft, in het verzoekschrift en de memorie van wederantwoord, heeft de beroepstermijn nooit een aanvang genomen nu de kennisgevingsbrief van 14 oktober 2009, gericht “aan de erfgenamen”, in strijd met artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ geen enkele beroepsmogelijkheid of beroepsmodaliteit vermeldt. Bovendien hebben de verzoekers “niet individueel” kennis gekregen van de beslissing.

Zij voegen daar in de laatste memorie aan toe dat er geen kennisgeving voorhanden is in de zin van artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, doordat de bestreden beslissing zelf nooit aan hen werd meegedeeld. Aan de verzoekers werd enkel “gecommuniceerd dat [T. V.] de nieuwe pachter zou zijn; dit is weliswaar de inhoud van het *dictum* van de bestreden beslissing, doch betreft geenszins de bestreden beslissing zelf”.

Beoordeling

6. Het voorwerp van voorliggend beroep is de beslissing van de kerkraad om met T. V. een nieuwe pachtovereenkomst te sluiten, na de beëindiging van de vorige.

Voorwerp van het beroep is met andere woorden niet de beëindiging van die vorige pacht, nog daargelaten of de Raad van State ter zake in voorkomend geval *überhaupt* rechtsmacht zou bezitten.

7. Als zodanig moest de toewijzing van de nieuwe pacht aan T. V., enige bieder, niet individueel aan de verzoekers worden betekend, met (alleen) in dat geval vermelding van de beroepsmogelijkheden en van de in acht te nemen vormvoorschriften en termijnen.

Immers hebben de verzoekers zich voor de toewijzing geen kandidaat gesteld, noch maken zij aannemelijk of beweren zij tenminste dat zij zich kandidaat hadden willen stellen maar dat het hun wederrechtelijk is verhinderd.

8. Bijgevolg begon, in de concrete omstandigheden van de zaak, voor hen de beroepstermijn tegen de aangevochten beslissing van 7 oktober 2009 te lopen vanaf hun kennis ervan. De kennis van de inhoud en draagwijdte van de beslissing volstaat.

In dit verband waren zij er overigens niet van ontslagen de nodige waakzaamheid aan de dag te leggen en eventueel zelf op informatie uit te gaan. Wie het bestaan van een beslissing kent of redelijkerwijze moet kennen, mag niet naar eigen goeddunken het verkrijgen van de kennis ervan uitstellen en op die manier door eigen toedoen de aanvang van de verjaringstermijn vertragen.

9. Uit het feitenrelaas *sub* III blijkt dat de verzoekers geacht moeten worden ten laatste in de loop van 2010 een voldoende kennis van de bestreden beslissing te hebben verworven of te hebben kunnen verwerven opdat hun termijn voor het instellen van een annulatieberoep tegen de beslissing zou ingaan.

De exceptie is dan ook gegrond. Het beroep is te laat ingesteld en dienvolgens onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig maart 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust